

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) גם' אשר ר' אשי' יבי'
 נדמס' הרי"ן פ"ס ארן'
 בראש' ר' אשי' פ"ס'
 (ו) רש"י ר"ה אלעזר'
 (ז) ארעזרעל' כמו שור'
 האלעזר' שור' שש''
 מנח' וסרי' אלעזר'
 מברוק' וסרי' (א) ר"ה'
 סימוס' וס' אשי'
 לנרן' ענדס' סוכס'
 וקורן' לו אלעזר'
 וסרש' לקמן בס' ר'
 שמואל אהר' דקני'
 סימוס' פ"ס ענד'
 סוכס' מורחן' מאי'
 מזב' ומי' כיום' שיל'
 של אן' אהר' מזב' שיל'
 אבני' הרבה' ומקני'
 עולת' מזה' דהי'

לעזי רעז"י

מש"ש [משי"ש].
ערימות.
משי"ר [סושי"ר].
מער.
דולדור"א [דולידור"א].
מעצד [סעין גרין].
אדינסמיר, להפיל.
אלמבר"א [אלמינבר"א].
בימה.
אלטי"ר. מוכח.
איוולרי.
[אר"ק].
וולד"ר. קמרון.

מוסף רש"י

שאינה יכולה
להתרשאות.
מלאכה נשנית (בבורות ב.).

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

א' אפרסר. בלא איבה: דרי שלים ויניחו. כשכלים כלי ויזין במלחמה קטלי בהרסין: עששים. הניחוב עצוב שקורין משיש: דחשי מיניחו: מחלשין אותן בקורנם עד שנעשו דקות ועושין מהן כלי ויזין: אפלו מרי. וטעני: דולורויאל. לא מזין לכו דחלשי מיניחו כלי ויזין: כפרולא סינדואס.

שֶׁל אֶחָד הַיְּדוּד שֶׁאֵין עוֹשִׂין אוֹתָהּ אֵלָּא לְבִלְי יוֹיִן: דְּמַגְנִי עוֹלוֹן. לְנַחֲמִים לְשִׁמּוֹר הַיְּדוּד וְזֶה יוֹשִׁיעִי: שְׁמִינָה וְכֹלֵל לְהַסְפָּדוֹת. וּמִתְקַמֵּל מִשְׁמִיעָה וְזֶה וְלֹא מִשְׁבִּי לִיֹּה וְלֹא חוֹי לִי יִשְׂרָאֵל: לֵי עוֹבֵד כּוֹכְבִּים דְּמִיפּוֹק חוֹרְבָה מִינֵיהּ לְנֻצוּי שְׁלִמָּה: וְהַלֵּל מַרְבִּיעִין עֲלֵיהּ. וּמַשְׁבִּי לֵה וּמַלְאן דְּחוֹי לֵה בִי עוֹבֵד כּוֹכְבִּים יִלְךְ מִינֵיהּ לְנֻצוּי שְׁלִמָּה: לְהַסְפֵּל. מַחֲסוֹרֵיהּ דְּלֵלָה חֵלֵל לְעוֹלָם: דְּקַעֲלִי כְּסִיחוּפִים.

מלמדה לזרוג ידו את הנפלים
במלחמה. סחופיה מנת לי בהנה
היה קני סחופה שמנה כלי מטה
בזמן סחופה בקא (שנת דק סו: יא.) דלענין
כלע"י: פורס בהמה דקס מאי היא.
לגומה אדוקר טעם מירת בהמה
בזמן מאי היא הלא לז עניד מלחמה
דקיי חטאת דגמור משום נסיון:
מעמינו ברחיים. ואז מלחמה היא:
זור של פס. עשימו ושמן חמד
ואינו זור מלחמה: דמו. למוכר
לזינו מוכרי: אכל האי דמאי כלל
מלחמה אפור. דמשהו ליה וחזו ליה
לאחר זמן כדריה. ואע"ג דשחמא דינא
למשח לנסיון מיהו נפקא מיה
מזכרה למכור עיני שוריה לזנוד

כוכבים: לאו לשמיים קיימא.
 דכחש ומשחזר לה לגדל וולדות:
 מקריבין. פס ודורין תמלך: שור
 מן שמים ועובד ביוני היתם:
 מיסר ד' ריבבן. הוליד ד' ריבואות
 ממון לטעל שלח יקריביו ביום אידס:
 אלא למחר. ולמעיק פורתא מתיין:
 ויהי משחזר ליה כריא ועבד מלכא.
 תתקפתא היא כלומר ולי משחזר ליה
 בריא חו למעבד מלכא דקא צעית
 למימריה: כריא. מתחום: ובידא.
 פטס היה: שור סורא. שור שפטמורו
 משחזר ליה עד דכחש: ועבד על
 חד תרין. שבורים אחרים:
 מתננ' בסילקי. כשור טירה גבוהה
 הית כדחמר לגדל יומא ודף סה.
 לשכת הגזית ממין בסילקי גדולה היתה.
 וסם דעין בני ארס ומסילין אורו ומת:
 רבס. בני אחד הורא ליון נפשות
 כחו שרש שעלו לגרודס בריא (דף נא).
 אילעדייא. מקום שעותין שם
 (ו) אילעדיית שור כמו שור האילעדיין
 (דף נא). מנגח ובורג אנשים ושחוק
 אלו לסם: בימא. מני כעין מנגל

קלר הוא וגבוה כלומר בנחם קטנה (דף מא.) בימה של עץ עושים לו
המחיצה. ובכל אלה יש חזק לרבים וכדי שלא יחפש ישראל שם אסור
(ו) ומפניו לקמן בפרק רבי שמעון (דף עג.) וקורין לו אלג' דקמיה
ומקריב וצחים דהוי דשמיים דעבודת כוכבים: ומתחלואה. ו
מלמעלה ע"ג הנקרא: ציפה. א"ר חורלר' דרך ענודי כוכבים להעמ
דקל לפרוסם. דכרמר גבס בהמה מסוכנת בשמיים חולין (דף ק)
דבהמה מסוכנת היא ואינה מותרת עד שתפרסם ואם לא פרסם
ונשם אכל גסה בין פסטה ולא כפפה בין כפפה ולא פסטה פיר
יר בהואלא נפסם הלכך שחט חיה גסה מסוכנת ולא מפרסם
למחלי כמנהגם אלא כבהמה גסה היא ובכל מקום אין מוכר
חיה גסה מוכרין להן וקראו לרס ויסעמאל לרס חטן: **בשר**

מז.

לפרסאי דמננו עין. ונראה דאין נמי שרין השחא למכור לעובדי כוכבים כלי זין מהאי טעמא:

מרביעין ע"ה וי"ד. וזכר נמי יכול להרביעו על כמה נקבות: **אלמא** 5 מקבצת זכר. לאו משום

דקדק טריפס חסיד יולדת דפסקר אלן
טריפס (חילין דף מ:) צעי למימר זכר
יהודה יולדת אלל אלל מוקבלת זכר
וידעשמע לישנא קלנא קלמא קלמא
ללל ילדעס: **אלא** תורת בהמה
נח מאי היא. קסא לימא דלית ליה
מחשך את עלמא צפוטא כדכנן וייל
מחשך את מחס מורת עלי יין
משמע דאפילו המיוחד לרביהא אדם
דמורו כ"ע דמי שוא את עלמא וא"כ
מורת בהמה נקם מאי היא? נא מלוקות
דכדכ: **במה** דמי ראי טשוה ראי
אתי צבצב סאבא. מימא ל"ל האי
טעמא פסוק ליה משום דאי פסוק
ליה למימא דמי למימא דמי מחס

היה פתיעות ונחמד בחסד מלך
 לו כי ישיב דבורי רבנו בשבועה דל
 ימי למימר שלמה מוכר לו וי"ל
 דודאי בשבועה יש לגזור דליון דרבנן
 אית להו מדרבינן עליה זמן מועט
 משלה וזמן מרובה אבל בזמן מועט
 דפיעוס לית לן למיגזר אי לאו עטמא
 דמי למלכא: **אבל** האי דששוריה
 שוריה לאו דוקא נקט האי דהא כנסת
 אורייתא גופיהו אמרנן אימר לשמיטה
 וביניה אלא להכי נקט אימר דאחא
 לאסוקי בהמה גסה דמתי' דמימי
 בבהמה עטמא נקט האי אבל בבהמה
 טאורה מלין בשמיטה ואע"י דקסת
 שוריה נמי לרדיו וצווי:

אלא בשבורה דלא
ל הא' דבר משה ליה
לא קא אסרי התם אלא דסתמיה לאו לשחיטה קאי
חטה קאי אפילו רבנן שרו ת"ש דאמר רב יהודה
רבי היו מקריבין שור של פטם ביום אידם חסר
ריבין אותו היום אלא למחר חסר ד' ריבבן
י אלא שחוט חסר ד' ריבבן שאין מקריבין אותו
שום דלמא אתי לשהוי ולטעמך שאין מקריבין
מאי טעמא אלא רבי מיעקר מילתא בעי וסבר
בר וכו' משה ליה אומר ועביד מלאכה אמר רב
תא תורא משה ליה ועביד על חד תרין:
ם דובין ואריות וכל דבר שיש בו נזק לרבים און
יצטטדיא ובימה אבל בונן עמהם "בימוסאות ובית
פה שמעמדין בה עבודת כוכבים אסור לבנות:
רב חסדא ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר
כבהמה דקה לפיכך אבל לא למכירה ואני אומר
וגו למכור מוכרין שלא למכור אין מוכרין תנן אין
ת ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים טעמא דאית ביה
ה נזק לרבים שרי אמר רבה בר עולא בארי שבור
ואליבא

עזרה ואנו קורין אותו אלמנצ'ר"א והיו עשין אותו לחרוק ממש אס
בנות עמהם: **ביומיוסיוא** גרסינן. בנין שאינו לאורך עבודה כוכבים
ימוסיואט של עובדי כוכבים מותרין ומאי ביומם בימה של אכן אחת
רקע הן עשין עמוקין מהל והימים נופלין מתחת ולאשים רוחאים
דמות אפרודיטא בניה המרנא שלהן ונקמן מן: **גב' ככהמה**
בהמה דקה פשטתה ידה אחר שחטתה ולא החזירה אסורה
היה כמתה קודם שחטה ויפשיט יד לדקה אלא אלא הולאה
וס היא וכשרה הכי מפרש התם וחיה גסה נמי דרכה לפשוט
אלא פשטה ידה ולא החזירה אסורה: **אכל לא למכירה.**
: **הא.** ארי דלית ביה נחקא כגון ארי תרבות שרי אלא
שבור. הא דקתני מתני' דארי תרבות שרי כלאי שבור:
ואליבא

ד כוכבים ואני אומר אף למכירה טקום שנהגו למכור מוכרין מקום שנהגו שלא למכור אין

עין משפט
גר מצוה

עַד אֶת מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
עֲשִׂיתָ טִיבִּים הַלֵּל
וְחִסְרֵי מַלְכֵּנוּ דְּנֻחַ הַלֵּל
מִכֵּן לְחֹזֶק אֶת טוֹר שִׁיעַ
יֵד יֵשׁ קֹנֵה מִלֵּךְ
עָזָה בְּמִי שֶׁנֶּחֱסֵה עַם
וְחִסְרֵי מַלְכֵּנוּ דְּנֻחַ
הַלֵּל יֵשׁ טוֹר שִׁיעַ שֶׁ
עָזָה בְּמִי שֶׁנֶּחֱסֵה עַם
הַלֵּל:
עַד ד' מִי שֶׁנֶּחֱסֵה
עֲשִׂיתָ טִיבִּים הַלֵּל
וְחִסְרֵי מַלְכֵּנוּ דְּנֻחַ הַלֵּל
מִכֵּן לְחֹזֶק אֶת טוֹר שִׁיעַ
יֵד יֵשׁ קֹנֵה מִלֵּךְ
עָזָה בְּמִי שֶׁנֶּחֱסֵה
עֲשִׂיתָ טִיבִּים הַלֵּל
יֵשׁ מִתְּחֵל טוֹר שִׁיעַ יֵד
מִי קֹנֵה מִלֵּךְ:
עָזָה בְּמִי שֶׁנֶּחֱסֵה
מַלְכוּת עֲשִׂיתָ
הַלֵּל יֵשׁ מִתְּחֵל לְחֹזֶק
שִׁיעַ יֵד יֵשׁ מִי קֹנֵה חֶסֶד:

רבינו חננאל

[illegible]

המדיניות אחת ביום אידס
עצמו אלא לפתור. ועוד
השחיד שלא להרדנו להן
חי אלא שחוט. ואסכי
ביקש רבי שלום הדבר
ועשה מעט מעט. בשנה
אחת ביטל משלחן אלא
ביום אידס אלא לפתור
ובשנה אחת ביטל
משלחן חי אלא שחוט
ובשנה אחת ביטלו
לגמרי: אמר רב אשי אמר
לי ובידא ביה תורא
דפסמטין ליה ומשהוהו
ועבדי מלאכת תורי תורי:
מנה ואין מוכרין להן
דבין אורוות ולא כל דבר
מוכרין להן: (נ"ל) ומשך
לרבים שר: אמר רב שר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones